Zajęcia 3 – tablice

- 1. Napisać program, który utworzy tablicę 10 liczb całkowitych i wypełni ją wartościami losowymi z przedziału $[-10, \ldots, 10]$, a następnie:
 - a) wypisze na ekranie zawartość tablicy,
 - b) wyznaczy najmniejszy oraz największy element w tablicy,
 - c) wyznaczy średnią arytmetyczną elementów tablicy,
 - d) wyznaczy ile elementów jest mniejszych, ile większych od średniej.
 - e) wypisze na ekranie zawartość tablicy w odwrotnej kolejności, tj. od ostatniego do pierwszego.

Wszystkie wyznaczone wartości powinny zostać wyświetlone na ekranie.

```
Wylosowane liczby:
```

Min: -10, max: 9 Średnia: -1,00

Mniejszych od śr.: 6 Większych od śr.: 3

Liczby w odwrotnej kolejności:

2. Napisać program, który utworzy tablicę 20 liczb całkowitych z przedziału 1...10, a następnie wypisze na ekranie ile razy każda z liczb z tego przedziału powtarza się w tablicy.

Przykład:

Wylosowane liczby: 6 5 4 5 10 5 8 3 10 6 6 6 4 3 2 8 1 3 4 7 Wystąpienia:

- 1 1
- 2 1
- 3 3
- 4 3
- 5 3
- 6 4
- 7 1

```
8 - 2
```

- 3. Napisz program, który stworzy tablicę m (macierz) 5 x 5 liczb całkowitych i wypełnij ją losowymi wartościami z zakresu $\{-5, -4, \dots, 5\}$, a następnie:
 - a) wyświetli na ekranie wylosowaną macierz,
 - b) wyświetli minimalną wartość w każdym wierszu,
 - c) wyświetli maksymalną wartość w każdej kolumnie,
 - d) wyświetli maksimum dla 1. przekątnej, czyli od komórki m[0][0] do komórki m[4][4],
 - e) wyświetli minimum dla 2. przekątnej, czyli od komórki m[0][4] do komórki m[4][0].

Przykład.

```
Wylosowana macierz:
```

Minimalne wartości w wierszach:

0: -5

1: -4

2: -5

3: -2

4: -5

Maksymalne wartości w kolumnach:

0: 3

1: 1

2: 4

3: 1

4:

Maksimum na 1. przekątnej: 3

Minimum na 2. przekątnej: -2

4. Napisać program, który wczytuje od użytkownika liczbe całkowita, a następnie wyświetla jej reprezentację w kodzie binarnym (ZM). Podczas konwersji liczby należy kolejne jej bity zapisywać w pomocniczej tablicy liczb całk. o rozmiarze 32. Konwersji należy dokonać korzystając z operacji dzielenia całkowitego oraz operacji modulo.

^{9 - 0}

^{10 - 2}

```
Przykład:
Wejście:
-75 (liczba podana przez użytkownika)
Wynik:
Liczba -75 binarnie: 1.1001011
```

- 5. Napisać program na podstawie programu do zadania 4, który dodatkowo wyświetli liczbę w pozostałych kodach, a więc ZU1 oraz ZU2.
- 6. Napisz program, który pobiera od użytkownika dodatnią liczbę naturalną n i tworzy tablicę a zmiennych typu logicznego (boolean) o rozmiarze $n \times n$. Następnie program powinien wypełnić utworzoną tablicę, tak by a[i][j] = true jeżeli liczby (i+1) oraz (j+1) są względnie pierwsze, tzn. nie mają wspólnych dzielników poza 1. Tak utworzoną tablicę należy wypisać na ekranie, przy czym dla wartości true należy wyświetlić znak "+", natomiast dla wartości false znak ".". Przykład:

7. Gra w życie (The game of life) to jeden z najbardziej znanych przykładów automatu komórkowego, wymyślony w roku 1970 przez brytyjskiego matematyka Johna Hortona Conwaya. Gra toczy się na nieskończonej planszy podzielonej na komórki. Każda komórka ma ośmiu sąsiadów (po bokach i po skosie). Każda komórka może być w jednym z dwóch stanów: żywa albo martwa. Bieżący stan komórek planszy używany jest do wyznaczenia kolejnego stanu komórek na planszy (w następnej jednostce czasu)

Stan komórek ulega zmianie zgodnie z następującymi regułami:

- martwa komórka, która ma dokładnie 3 żywych sąsiadów, staje się żywa w następnej jednostce czasu (rodzi się),
- żywa komórka z 2 albo 3 żywymi sąsiadami pozostaje żywa; przy innej liczbie sąsiadów umiera (z "samotności" albo "zatłoczenia").

Napisać program ilustrujący działanie opisanego automatu w kolejnych momentach czasu. Do przechowywania bieżącego i kolejnego stanu planszy należy użyć dwóch tablic liczb całkowitych o wymiarach $n \times n$ (0 – komórka martwa, 1 – żywa). W celu zapewnienia tej samej liczby sąsiadów dla każdej komórki zakładamy, że komórki brzegowe z jednej strony planszy sąsiadują z komórkami po drugiej stronie planszy, tj. lewym sąsiadem komórki o indeksie [w][0] jest komórka [w][n-1], dolnym sąsiadem komórki o indeksie [n-1][k] jest komórka [0][k], itd. Program powinien wyświetlać kolejne stany planszy (komórkę żywą oznaczyć krzyżykiem #, natomiast martwą kropką).

Przykład działania dla 4 iteracji dla planszy 6×6 oraz komórek tworzących tzw. szybowiec, który to jest wzorcem wiecznie $\dot{z}ywym$, chociaż zmieniającym kształt i położenie na planszy.

```
Iteracja 0
. . . . . .
. . . . # .
. . . . . #
. . . ###
. . . . . .
. . . . . .
Iteracja 1
. . . . . .
. . . . . .
...#.#
. . . . ##
. . . . # .
. . . . . .
Iteracja 2
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . #
...#.#
. . . . ##
. . . . . .
Iteracja 3
. . . . . .
. . . . # .
#...#
...##
```

8. Napisać program na podstawie programu do zadania 4 i 5, który dokonuje mnożenia liczb II metodą Booth'a.